

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

21. november 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 441/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 441/02	Sag C-592/21: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. september 2022 — »ĒDIENS & KM.LV« PS mod Ieslodzījuma vietu pārvalde og Iepirkumu uzraudzības birojs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige udbud – direktiv 2014/24/EU – afvikling af proceduren – udvælgelse af deltagere – udvælgelseskriterier – teknisk og faglig formåen – artikel 58, stk.4 – dokumentation – fælles europæisk udbudsdokument – artikel 59 – udnyttelse af andre enheders kapacitet – artikel 63, stk. 1 – sammenslutning af økonomiske aktører – betingelsen om erhvervs erfaring skal opfyldes af det medlem, der i tilfælde af tildeling af en kontrakt har ansvaret for udførelsen af de aktiviteter, der forudsætter denne erfaring – betingelse, der ikke er fastsat i udbudsdokumenterne – den solidariske ansvarsordnings manglende betydning ved status som et interessentskab)	2
2022/C 441/03	Sag C-71/22 P: Appel iværksat den 3. februar 2022 af CX til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. november 2021 i sag T-743/16 RENV II, CX mod Kommissionen	3
2022/C 441/04	Sag C-168/22 P: Appel iværksat den 28. februar 2022 af FT m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-224/20, F.T. m.fl. mod Kommissionen	3

2022/C 441/05	Sag C-170/22 P: Appel iværksat den 28. februar 2022 af FJ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-225/20, FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten	3
2022/C 441/06	Sag C-171/22 P: Appel iværksat den 2. marts 2022 af FJ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-619/20, FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten	3
2022/C 441/07	Sag C-172/22 P: Appel iværksat den 2. marts 2022 af FZ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-618/20, FZ m.fl. mod Kommissionen	4
2022/C 441/08	Sag C-511/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29. juli 2022 — AQ mod trendtours Touristik GmbH	4
2022/C 441/09	Sag C-529/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 9. august 2022 — PA mod trendtours Touristik GmbH	5
2022/C 441/10	Sag C-541/22 P: Appel iværksat den 11. august 2022 af Araceli García Fernández m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. juni 2022 i sag T-523/17, Eleveté Invest Group m.fl. mod Kommissionen og Afviklingsinstansen	5
2022/C 441/11	Sag C-555/22 P: Appel iværksat den 16. august 2022 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i de forenede sager T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen	7
2022/C 441/12	Sag C-556/22 P: Appel iværksat den 17. august 2022 af ITV plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i sag T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen	8
2022/C 441/13	Sag C-558/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. august 2022 — Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) mod Fallimento Esperia SpA og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE	9
2022/C 441/14	Sag C-560/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Friuli Venezia Giulia (Italien) den 23. august 2022 — Ferriere Nord SpA m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Agenzia delle entrate — Riscossione	10
2022/C 441/15	Sag C-564/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af LSEGH (Luxembourg) Ltd og London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i de forenede sager T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen	11
2022/C 441/16	Sag C-565/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 26. august 2022 — Verein für Konsumenteninformation mod Sofatutor GmbH	12
2022/C 441/17	Sag C-567/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af Vasile Dumitrescu og Guido Schwarz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-531/16, Dumitrescu og Schwarz mod Kommissionen	12
2022/C 441/18	Sag C-568/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af YT og YU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-532/16, YT og YU mod Kommissionen	13
2022/C 441/19	Sag C-569/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af YV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-533/16, YV m.fl. mod Kommissionen	14
2022/C 441/20	Sag C-570/22 P: Appel iværksat den 25. august 2022 af ZA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-545/16, YY og ZA mod Den Europæiske Unions Domstol	14
2022/C 441/21	Sag C-575/22 P: Appel iværksat den 29. august 2022 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 29. juni 2022 i sag T-337/20 — Hochmann Marketing GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret	15

2022/C 441/22	Sag C-578/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 1. september 2022 — flightright GmbH mod TAP Portugal	15
2022/C 441/23	Sag C-582/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 2. september 2022 — Die Länderbahn GmbH DLB m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland . .	16
2022/C 441/24	Sag C-584/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5. september 2022 — QM mod Kiwi Tours GmbH	17
2022/C 441/25	Sag C-600/22 P: Appel iværksat den 16. september 2022 af Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette udvidede Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-388/19, Puigdemont i Casamajó og Comín i Oliveres mod Parlamentet	17
2022/C 441/26	Sag C-601/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 19. september 2022 — Umweltverband WWF Österreich m.fl. mod Tiroler Landesregierung	18
Retten		
2022/C 441/27	Sag T-525/22: Sag anlagt den 19. august 2022 — Sberbank of Russia mod Kommissionen og Afviklingsinstansen	20
2022/C 441/28	Sag T-526/22: Sag anlagt den 20. august 2022 — Sberbank of Russia mod Kommissionen og Afviklingsinstansen	21
2022/C 441/29	Sag T-527/22: Sag anlagt den 22. august 2022 — Sberbank of Russia mod Afviklingsinstansen . . .	22
2022/C 441/30	Sag T-591/22: Sag anlagt den 23. september 2022 — Polaroid IP mod EUIPO — Klimeck (Gengivelse af en firkant i en rektangel)	22
2022/C 441/31	Sag T-597/22: Sag anlagt den 26. september 2022 — Sophienwald mod EUIPO — Zalto Glas (Sw Sophienwald)	23
2022/C 441/32	Sag T-601/22: Sag anlagt den 26. september 2022 — Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media mod EUIPO — Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)	24
2022/C 441/33	Sag T-603/22: Sag anlagt den 26. september 2022 — Agus mod EUIPO — Alpen Food Group (ROYAL MILK)	24
2022/C 441/34	Sag T-608/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — KHG mod EUIPO — Dreams (Dreamer)	25
2022/C 441/35	Sag T-609/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — Nienaber mod EUIPO — St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)	26
2022/C 441/36	Sag T-610/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — Nienaber mod EUIPO (BoneKare)	26
2022/C 441/37	Sag T-611/22: Sag anlagt den 30. september 2022 — Marico mod EUIPO — Regal Impex (SAFFOLA)	27
2022/C 441/38	Sag T-616/22: Sag anlagt den 3. oktober 2022 — Breville mod EUIPO (madlavningsudstyr)	28
2022/C 441/39	Sag T-618/22: Sag anlagt den 4. oktober 2022 — Amazonen-Werke H. Dreyer mod EUIPO (Kombination af farverne grøn og orange)	28
2022/C 441/40	Sag T-621/22: Sag anlagt den 4. oktober 2022 — SB mod EU-Udenrigstjenesten	29
2022/C 441/41	Sag T-622/22: Sag anlagt den 6. oktober 2022 — Van Oosterwijck mod Kommissionen	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2022/C 441/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 432 af 14.11.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 424 af 7.11.2022

EUT C 418 af 31.10.2022

EUT C 408 af 24.10.2022

EUT C 398 af 17.10.2022

EUT C 389 af 10.10.2022

EUT C 380 af 3.10.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. september 2022 — »ĒDIENS & KM.LV« PS mod Ieslodzījuma vietu pārvalde og Iepirkumu uzraudzības birojs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland)

(Sag C-592/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – offentlige udbud – direktiv 2014/24/EU – afvikling af proceduren – udvælgelse af deltagere – udvælgelseskriterier – teknisk og faglig formåen – artikel 58, stk. 4 – dokumentation – fælles europæisk udbudsdokument – artikel 59 – udnyttelse af andre enheders kapacitet – artikel 63, stk. 1 – sammenslutning af økonomiske aktører – betingelsen om erhvervs erfaring skal opfyldes af det medlem, der i tilfælde af tildeling af en kontrakt har ansvaret for udførelsen af de aktiviteter, der forudsætter denne erfaring – betingelse, der ikke er fastsat i udbudsdokumenterne – den solidariske ansvarsordnings manglende betydning ved status som et interessentskab)

(2022/C 441/02)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »ĒDIENS & KM.LV« PS

Sagsøgte: Ieslodzījuma vietu pārvalde og Iepirkumu uzraudzības birojs

Konklusion

Artikel 63, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, sammenholdt med direktivets artikel 59,

skal fortolkes således, at

når det i tilfælde af en tildeling af en offentlig tjensteydelseskontrakt til en sammenslutning af økonomiske aktører er fastslået, at udførelsen af de aktiviteter, for hvilke erfaring er påkrævet, vil blive betroet et enkelt medlem af sammenslutningen, kan den tilbudsgivende sammenslutning med henblik på at godtgøre, at den opfylder en betingelse om erfaring, som den ordregivende myndighed har opstillet i henhold til dette direktivs artikel 58, stk. 4, udelukkende påberåbe sig erfaringen hos det pågældende medlem af denne sammenslutning, og det selv om udbudsdokumenterne ikke udtrykkeligt bestemmer, at medlemmerne af en sammenslutning af økonomiske aktører individuelt skal opfylde denne betingelse.

⁽¹⁾ Indgivelsesdato: 22.9.2021.

Appel iværksat den 3. februar 2022 af CX til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 24. november 2021 i sag T-743/16 RENV II, CX mod Kommissionen

(Sag C-71/22 P)

(2022/C 441/03)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CX (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 29. september 2022 har Domstolen (Syvende Afdeling) forkastet appellen, idet det er åbenbart, at den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet, og truffet afgørelse om, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 28. februar 2022 af FT m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-224/20, F.T. m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-168/22 P)

(2022/C 441/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: FT m.fl. (ved avocat J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. oktober 2022 afvist appellen, idet det var åbenbart, at den skulle afvises, og bestemt, at appellanterne bærer deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 28. februar 2022 af FJ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-225/20, FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-170/22 P)

(2022/C 441/05)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: FJ m.fl. (ved avocat J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. oktober 2022 afvist appellen, idet det var åbenbart, at den skulle afvises, og bestemt, at appellanterne bærer deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. marts 2022 af FJ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-619/20, FJ m.fl. mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-171/22 P)

(2022/C 441/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: FJ m.fl. (ved avocat J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. oktober 2022 afvist appellen, idet det var åbenbart, at den skulle afvises, og bestemt, at appellanterne bærer deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 2. marts 2022 af FZ m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. december 2021 i sag T-618/20, FZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-172/22 P)

(2022/C 441/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: FZ m.fl. (ved avocat J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Syvende Afdeling) har ved kendelse af 5. oktober 2022 afvist appellen, idet det var åbenbart, at denne skulle afvises, og bestemt, at appellanterne skal bære deres egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 29. juli 2022 — AQ mod trendtours Touristik GmbH

(Sag C-511/22)

(2022/C 441/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: AQ

Sagsøgt og appellindstævnt: trendtours Touristik GmbH

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 12, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (herefter »pakkerejsedirektivet«) fortolkes således, at der heri foruden pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 1, fastsættes en yderligere opsigelsesret, hvis retlige følger kun finder anvendelse, hvis den rejsende påberåber sig den ved sin meddelelse af opsigelsen?
2. Skal pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 2, fortolkes således, at en forpligtelse til at betale et opsigelsesgebyr ikke bortfalder, hvis den rejsende i sin meddelelse om opsigelse af aftalen om pakkerejsen ikke angiver nogen grund eller angiver en grund, der ikke har sammenhæng med en uundgåelig og ekstraordinær omstændighed?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 326, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 9. august 2022 — PA mod trendtours Touristik GmbH

(Sag C-529/22)

(2022/C 441/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: PA

Sagsøgt og indstævnt: trendtours Touristik GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af direktiv 90/314/EØF (herefter »pakkerejsedirektivet«) fortolkes således, at der heri foruden pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 1, fastsættes en yderligere opsigelsesret, hvis retlige følger kun finder anvendelse, hvis den rejsende ved sin meddelelse af opsigelsen påberåber sig uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, og som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, eller som i væsentlig grad berører befordringen af passagerer til destinationen?
- 2) Skal pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 2, fortolkes således, at en forpligtelse til at betale et opsigelsesgebyr ikke bortfalder, hvis den rejsende ved sin opsigelse ikke angiver nogen grund og først efterfølgende begrundet opsigelsen med uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, der på tidspunktet for opsigelsen ifølge en prognose eller på tidspunktet for rejsen indtræffer på rejsedestinationen eller i umiddelbar nærhed heraf, og som væsentligt berører leveringen af pakkerejsen, eller som i væsentlig grad berører befordringen af passagerer til destinationen?

⁽¹⁾ EUT 2015, L 326, s. 1.

Appel iværksat den 11. august 2022 af Araceli García Fernández m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Udvidede Afdeling) den 1. juni 2022 i sag T-523/17, Eleveté Invest Group m.fl. mod Kommissionen og Afviklingsinstansen

(Sag C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez og María Rosario Mari Juan Domingo (ved advokater B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín og P. Marrodán Lázaro)

De andre parter i appellsagen: Eleveté Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Europa-Kommissionen, Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen), Kongeriget Spanien og Banco Santander, SA

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- i) Det fastslås, at appelskriftet og de tilhørende dokumenter er indgivet, og at de heri indeholdte argumenter er fremført.

- ii) I henhold til artikel 256 TEUF, artikel 61 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 170 i Domstolens procesreglement afsiges dom som følger:
- a) Rettens dom ophæves helt, subsidiært delvist, som anført i appelskriftets afsnit III og IV.
 - b) Der træffes afgørelse i overensstemmelse med det anførte i punkt 219 i stævningen i første instans.
 - c) Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten.
 - d) Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i denne sag.
 - e) Det fastslås, at alle beløb, der tilkendes appellanterne, pålægges renter regnet fra den 23. maj 2017 (eller subsidiært regnet fra den 7.6.2017) og frem til datoen for afsigelsen af Domstolens dom, samt morarenter regnet fra afsigelsen af dommen, bortset fra sagsomkostningerne, som alene pålægges morarenter fra datoen for dommen.
 - f) Appellanterne tildeles enhver anden yderligere erstatning, som Domstolen måtte finde passende i henhold til lov.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne anfægter alle præmisserne og konklusionen i Rettens dom, idet denne bl.a. er behæftet med flere fejl vedrørende anvendelsen og fortolkningen af EU-retten, en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse og fejl vedrørende kvalificeringen af de faktiske omstændighederne og de retlige konsekvenser af disse samt fejl vedrørende bedømmelsen af beviserne.

I denne forbindelse har appellanterne til støtte for deres påstande fremsat fire anbringender.

Med det **første anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond (**»forordningen om den fælles afviklingsmekanisme«**) fejlagtigt.

Med det første anbringendes første led gøres det gældende, at artikel 18, stk. 1, litra a), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt hvad angår behovet for likviditetsstøtte, at tavshedspligten ikke er blevet overholdt, og at princippet om god forvaltning er blevet fortolket fejlagtigt. Med det første anbringendes andet led har appellanterne gjort gældende, at der er anført en utilstrækkelig begrundelse og en fejlagtig fortolkning af artikel 18, stk. 1, litra b), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme. I denne henseende anføres det, at Banco Popular Español ikke var insolvent, og at Afviklingsinstansen havde mulighed for at anvende andre, mindre indgribende foranstaltninger. Med det første anbringendes tredje led har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 18, stk. 1, litra c), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt.

Med hensyn til det **andet anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt artikel 20 i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt. De har i denne henseende gjort gældende, at forordningens artikel 20, stk. 1, 5, 7, 9, 10 og 11, er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt. Med det andet anbringendes femte led har appellanterne ligeledes anført, at Retten har fortolket og anvendt retten til aktindsigt i ekspropriationssagen fejlagtigt, idet dens begrundelse er i strid med bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i tillægsprotokollen til den europæiske menneskerettighedskonvention. Med det andet anbringendes sjette led har appellanterne fremhævet en retlig fejl med hensyn til bedømmelsen af begrundelsespligten.

Det **trede anbringende** vedrører erstatningspåstanden i forbindelse med annullationen af den omtvistede afgørelse, hvorved virkningerne heraf bekræftes.

Med hensyn til det **fjerde anbringende** har appellanterne anført, at Retten har fortolket og anvendt forordningen om den fælles afviklingsmekanisme fejlagtigt hvad angår påstanden om ansvar uden for kontraktforhold, der er nedlagt uafhængigt af annullationspåstanden. I det fjerde anbringendes første led analyseres det, hvordan Retten begik en åbenbar fejl ved fortolkningen og anvendelsen af 116. betragtning til og artikel 88 og 91 i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme samt artikel 339 TEUF ved at anvende en norm for beskyttelse, som er langt under den, der er fastlagt af EU med hensyn til bankafvikling. Samtidigt gøres det gældende, at forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt, i strid med diligenspligten. Endelig gøres det med det fjerde anbringendes andet led gældende, at artikel 20, stk. 15 og 16, i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme er blevet fortolket og anvendt fejlagtigt, og at der ikke er givet et begrundet svar.

(¹) EUT 2014, L 225, s. 1.

Appel iværksat den 16. august 2022 af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i de forenede sager T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen

(Sag C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Baxter, som befuldmægtiget, P. Baker, KC, og barrister T. Johnston)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed, og Det Forenede Kongerige gives medhold i sine påstande for Retten.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer endelig afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne appelsag og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl og tilsidesatte EU-retten, fordi den gengav de underliggende faktiske omstændigheder ukorrekt og foretog en retlig ukorrekt kvalificering heraf, da den konkluderede, at referenceordningen var Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber.

For det andet begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber resulterede i en fordel. Denne retlige fejl var resultatet af urigtige gengivelser og ukorrekte kvalificeringer af de faktiske omstændigheder i forhold til betydningen af ledelsesopgaver i Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber og forholdet mellem chapter 5 og 9.

For det tredje begik Retten en retlig fejl ved vurderingen af målet med og selektiviteten ved Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber. Den appellerede dom indeholder gentagne ukorrekte gengivelser og/eller åbenbare forståelsesfejl med hensyn til betydningen af ledelsesopgaver i Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber og forholdet mellem chapter 5 og 9 heri. Der foretages heller ikke i den appellerede dom en gengivelse eller vurdering af de vigtigste elementer i Det Forenede Kongeriges anbringender, hvilket indebærer en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

For det fjerde undlod Retten at tage stilling til Det Forenede Kongeriges argument, om at sontringen i Kommissionens afgørelse ⁽¹⁾ mellem ledelsesopgaver i Det Forenede Kongerige og kapital med tilknytning til Det Forenede Kongerige var irrationel og i strid med begrundelsespligten. Endvidere forkastede Retten begrundelsen om administrativ gennemførlighed af to årsager vedrørende den angivelige mangel på beviser for Retten, begge savnede grundlag, og begge involverede en klar urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder fremlagt for Retten.

For det femte indeholder Rettens begrundelse en klar retlig fejl vedrørende kravet om etableringsfrihed og betydningen af dom af 12. september 2006, Cadbury Schweppes og Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, EU:C:2006:544, (herefter »Cadbury Schweppes-sagen«), som udgør en manglende hensyntagen til denne sag. Rettens konklusion om dette spørgsmål viser flere fejl. For det første er den baseret på en misforståelse af ledelsesopgaver i Det Forenede Kongeriges bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber. For det andet synes Retten at have lagt til grund, at Det Forenede Kongerige anvendte et rent geografisk system. For det tredje gengiver eller behandler denne del af den appellerede dom ikke de materielle argumenter fremført af Det Forenede Kongerige med hensyn til betydningen af retspraksis efter Cadbury Schweppes-sagen for udformningen af denne medlemsstats bestemmelser om kontrollerede udenlandske selskaber.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1352 af 2.4.2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber (EUT 2019, L 216, s. 1).

Appel iværksat den 17. august 2022 af ITV plc til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i sag T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen

(Sag C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: ITV plc (ved solicitor J. Lesar og K. Beal, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge.
- Punkt 2 og 4 i den appellerede doms konklusion ophæves.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1352 af 2. april 2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Domstolen og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fire anbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig vurdering, da den konkluderede, at Kommissionen ikke havde begået en fejl ved dens udvælgelse af referenceordningen for analysen af, om statsstøttebestemmelserne i artikel 107 TEUF og 108 TEUF var blevet tilsidesat.

For det andet begik Retten en retlig fejl og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig vurdering, da den konkluderede, at de relevante undtagelser udgjorde en fravigelse af et almindeligt beskatningssystem omfattende bestemmelserne om kontrollerede udenlandske selskaber og dermed alene gav nogle af de selskabsskattepligtige personer, som ellers befandt sig i en sammenlignelig situation, en selektiv fordel.

For det tredje begik Retten en retlig fejl og/eller anlagde et åbenbart urigtigt skøn eller foretog en åbenbart urigtig vurdering, da den konkluderede, at undtagelserne, hvis de gav en selektiv fordel (*quod non*), ikke kunne begrundes med administrativ gennemførlighed.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl, da den undlod i tilstrækkeligt omfang at tage hensyn til og anvende dom af 12. september 2006, Cadbury Schweppes og Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, EU:C:2006:544, da den tog stilling til referenceordningen, spørgsmålet, om der forelå en selektiv fordel, eller spørgsmålet om hvorvidt undtagelserne (hvis nogen af dem) eventuelt kunne være begrundet med henblik på en beskyttelse af etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF. Endvidere eller subsidiært undlod Retten at give tilstrækkelige begrundelser for dens konklusion vedrørende dette spørgsmål.

(¹) EUT 2019 L 216, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 19. august 2022 —
Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) mod Fallimento Esperia SpA og
Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE**

(Sag C-558/22)

(2022/C 441/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellant: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Indstævnte: Fallimento Esperia SpA og Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Præjudicielt spørgsmål

Er

- artikel 18 TEUF for så vidt angår den del, hvorefter al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet inden for rammerne af anvendelsesområdet for traktaterne, er forbudt,
- artikel 28 TEUF og 30 TEUF, for så vidt som de bestemmer, at importtold og afgifter med tilsvarende virkning afskaffes,
- artikel 110 TEUF for så vidt angår den del, ifølge hvilken afgifter på indførte varer, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer, er forbudt,
- artikel 34 TEUF for så vidt angår den del, hvorefter foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner er forbudt,
- artikel 107 TEUF og 108 TEUF for så vidt angår den del, hvor det bestemmes, at gennemførelsen af en statsstøtteforanstaltning, der ikke er blevet anmeldt til Kommissionen og ikke er forenelig med det indre marked, er forbudt,
- direktiv 2009/28/EF (¹) for så vidt angår den del, som fastsætter formålet om at fremme både samhandelen i Fællesskabet med grøn elektricitet og de enkelte medlemsstaters produktionskapacitet,

til hinder for en national ordning som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger importører af grøn elektricitet en økonomisk byrde, som ikke finder anvendelse på nationale producenter af den samme vare?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT 2009, L 140, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Friuli Venezia Giulia (Italien) den 23. august 2022 —
Ferriere Nord SpA m.fl. mod Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Agenzia delle
entrate — Riscossione**

(Sag C-560/22)

(2022/C 441/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale per il Friuli Venezia Giulia

Parter i hovedsagen

Appellanter: Ferriere Nord SpA, SIAT — Società Italiana Acciai Trafilati SpA og Acciaierie di Verona SpA

Indstævnte: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato og Agenzia delle entrate — Riscossione

Præjudicielle spørgsmål

Kan artikel 5a i lovdekret nr. 1 af 24. januar 2012 (som ændret og ophøjet til lov nr. 27 af 24.3.2012) — som har indføjet stk. 7b og 7c i artikel 10 i lov nr. 287/1990 — hvorefter AGCM's institutionelle aktiviteter udelukkende finansieres med et »bidrag«, som alene betales af kapitalselskaber (italienske selskaber, eller udenlandske selskaber med fast sekundært driftssted i Italien, som herved er omfattet af pligten til indskrivelse i virksomhedsregistret) med samlede indtægter på over 50 mio. EUR, og som derfor ikke på en retfærdig og forholdsmæssig vis betales af alle aktører på markedet, til gavn for hvilke (ud over forbrugerne) AGCM's aktiviteter er rettet, fortolkes i overensstemmelse med EU-retten, navnlig

— artikel 4, stk. 3, TEU (princippet om loyalt samarbejde),

— principperne til grund for det indre marked (herunder etableringsretten og de frie kapitalbevægelser),

— artikel 101 TEUF, 102 TEUF og 103 TEUF,

— Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (¹) af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (nu artikel 101 TEUF og 102 TEUF),

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1 af 11. december 2018 om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked (²) (navnlig 1., 6., 8., 17. og 26. betragtning samt artikel 1, stk. 1, artikel 2, nr. 10, og artikel 5, stk. 1),

læst i lyset af artikel 17, stk. 1 (ejendomsret), artikel 20 (lighed for loven), artikel 21, stk. 1 (ikke-forskelsbehandling), artikel 52, stk. 1 (proportionalitetsprincippet), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

Skal den omhandlede bestemmelse følgelig fortolkes således, at den nationale ordning i artikel 5a i lovdekret nr. 1 af 24. januar 2012 (som ændret og ophøjet til lov nr. 27 af 24.3.2012) — som har indføjet stk. 7b og 7c i artikel 10 i lov nr. 287/1990 — er i strid med EU-retten som anført ovenfor?

⁽¹⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2019, l 11, s. 3.

Appel iværksat den 25. august 2022 af LSEGH (Luxembourg) Ltd og London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Udvidede Afdeling) den 8. juni 2022 i de forenede sager T-363/19 og T-456/19, Det Forenede Kongerige og ITV mod Kommissionen

(Sag C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: LSEGH (Luxembourg) Ltd og London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (ved Rechtsanwalt A. von Bonin og advocaten O.W. Brouwer og A. Pliego Selie)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og ITV plc

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse, og Kommissionens afgørelse (EU) 2019/1352 af 2. april 2019 om Det Forenede Kongeriges statsstøtte (SA.44896) vedrørende skattefritagelse for koncernintern finansiering for kontrollerede udenlandske selskaber ⁽¹⁾ (herefter »den omtvistede afgørelse«) annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer endelig afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i denne sag og i sagen for Retten, herunder omkostningerne vedrørende eventuelle intervenienter.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat fem anbringender.

For det første begik Retten en retlig fejl ved at gengive national ret ukorrekt og ved at se bort fra beviser ved identificeringen af referenceordningen som Det Forenede Kongeriges regler om kontrollerede udenlandske selskaber i Part 9A i Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (skatteloven (TIOPA)) fra 2010 snarere end Det Forenede Kongeriges selskabsbeskatningsordning, som de er en udskillelig del af.

Selv om referenceordningen måtte være Det Forenede Kongeriges regler om kontrollerede udenlandske selskaber, begik Retten for det andet en retlig fejl ved identificeringen af målet med referenceordningen og som følge heraf en fejl ved identificeringen af bestemmelserne i Chapter 5 i Det Forenede Kongeriges CFC-regler som afgørende for den »normale« beskatning af ikkehandelsrelaterede finansieringsindtægter, således at »skattefritagelsen for koncernintern finansiering« i Chapter 9 i Part 9A af TIOPA ville indebære en »fordel«.

For det tredje begik Retten en retlig fejl i forbindelse med konstateringen af en selektiv fordel. Navnlige begik Retten en retlig fejl, da den med urette konkluderede, at økonomiske aktører, som kunne benytte sig af »skattefritagelsen for koncernintern finansiering« i Chapter 9 i Part 9A i TIOPA, befandt sig i en retlig og faktisk situation, som kunne sammenlignes med situationen for selskaber, som ikke befandt sig i en sådan situation.

For det fjerde tilsidesatte Retten artikel 263 TEUF og 296 TEUF, fordi den undlod at tage stilling til retlige anbringender og tilsidesatte sin begrundelsespligt, eftersom den i den omtvistede afgørelse satte sin egen begrundelse i stedet for Kommissionens begrundelse.

For det femte begik Retten en retlig fejl, da den konkluderede, at »skattefritagelsen for koncernintern finansiering« i Chapter 9 i Part 9A i TIOPA ikke er begrundet i referenceordningens karakter eller overordnede struktur.

(¹) EUT 2019 L 216, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 26. august 2022 — Verein für Konsumenteninformation mod Sofatutor GmbH

(Sag C-565/22)

(2022/C 441/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Verein für Konsumenteninformation

Revisionsindstævnt: Sofatutor GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 1, i direktiv 2011/83/EU (¹) om forbrugerrettigheder fortolkes således, at der ved en »automatisk forlængelse« [artikel 6, stk. 1, litra o), i direktivet] af en aftale om fjernsalg tilkommer forbrugeren en fornyet fortrydelsesret?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).

Appel iværksat den 25. august 2022 af Vasile Dumitrescu og Guido Schwarz til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-531/16, Dumitrescu og Schwarz mod Kommissionen

(Sag C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Vasile Dumitrescu og Guido Schwarz (ved advokats L. Levi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

— Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. juni 2022 i sag T-531/16, Dumitrescu og Schwarz mod Kommissionen.

- Appellanterne gives medhold i deres påstande i søgsmålet i første instans.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne påberåbt tre anbringender:

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 45 TEUF, Rettens tilsidesættelse af dens begrundelsespligt, en urigtig retlig kvalificering og en forkert gengivelse af sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af formålet med artikel 8 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, tilsidesættelse af det almindelige princip om en tjenestemands ret til at bevare sine personlige relationer til det sted, hvor den pågældende har sine hovedinteresser, tilsidesættelse af artikel 7 og artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og en forkert gengivelse af sagsakterne.

Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Appel iværksat den 25. august 2022 af YT og YU til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-532/16, YT og YU mod Kommissionen

(Sag C-568/22 P)

(2022/C 441/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: YT og YU (ved advokats L. Levi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af dom afsagt af Den europæiske Unions Ret den 15. juni 2022 i sag T-532/16, YT og YU mod Kommissionen.
- Appellanterne gives medhold i deres påstande i søgsmålet i første instans.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne påberåbt to anbringender:

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 45 TEUF, Rettens tilsidesættelse af dens begrundelsespligt, en urigtig retlig kvalificering og en forkert gengivelse af sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af formålet med artikel 8 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.

Appel iværksat den 25. august 2022 af YV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-533/16, YV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-569/22 P)

(2022/C 441/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: YV (ved advokats L. Levi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, YW, YZ, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. juni 2022 i sag T-533/16, YV m.fl. mod Kommissionen.
- Appellanten gives medhold i hans påstande i søgsmålet i første instans.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt tre anbringender:

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 45 TEUF, Rettens tilsidesættelse af sin begrundelsespligt, en urigtig retlig kvalificering og en forkert gengivelse af sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af formålet med artikel 8 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.

Appel iværksat den 25. august 2022 af ZA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 15. juni 2022 i sag T-545/16, YY og ZA mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-570/22 P)

(2022/C 441/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: ZA (ved advokats L. Levi og J.-N. Louis)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol, YY, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 15. juni 2022 i sag T-545/16, YY og ZA mod Domstolen.
- Appellanten gives medhold i hans påstande i søgsmålet i første instans.

— Appellinstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt to anbringender:

Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 45 TEUF, Rettens tilsidesættelse af dens begrundelsespligt, en urigtig retlig kvalificering og en forkert gengivelse af sagsakterne.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af formålet med artikel 8 i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip.

Appel iværksat den 29. august 2022 af Hochmann Marketing GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 29. juni 2022 i sag T-337/20 — Hochmann Marketing GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-575/22 P)

(2022/C 441/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Hochmann Marketing GmbH (ved Rechtsanwalt J. Jennings)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Vicepræsidenten for Den Europæiske Unions Domstol har ved kendelse af 10. oktober 2022 afvist appellen og besluttet, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 1. september 2022 — flihtright GmbH mod TAP Portugal

(Sag C-578/22)

(2022/C 441/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flihtright GmbH

Sagsøgt: TAP Portugal

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 4, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, litra j), i forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾, sammenholdt med samme forordnings artikel 3, stk. 2, fortolkes således, at passageren altid skal være til stede ved indcheckningen som foreskrevet og på det tidspunkt, der forud er angivet af luftfartsselskabet, rejsearrangøren eller et autoriseret rejsebureau, eller, hvis der ikke er angivet noget tidspunkt, senest 45 minutter før den offentliggjorte afgangstid og også i henhold til artikel 2, litra j), i forordningen skal møde frem til boarding på de betingelser, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2?

2. Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål benægtende:

Skal artikel 4, stk. 3, sammenholdt med artikel 2, litra j), i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at en afvisning mod passagerens vilje også kan meddeles passageren med virkning til skade for det transporterende luftfartsselskab af det kontraherende luftfartsselskab, der har indgået en codeshare-aftale vedrørende flyvningen med det transporterende luftfartsselskab?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Köln (Tyskland) den 2. september 2022 — Die Länderbahn GmbH DLB m.fl. mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-582/22)

(2022/C 441/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn og Ostseeland Verkehrs GmbH

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Procesdeltager: DB Netz AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU (¹) fortolkes således, at en afgiftsordning også kan være en gyldig klagegrund, hvis gyldighedsperioden for den afgift, der efterprøves, allerede er udløbet (klage over en såkaldt tidligere afgift)?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at tilsynsorganet ved en ex post-kontrol af tidligere afgifter kan erklære disse ugyldige med ex tunc-virkning?
3. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, tillader fortolkningen af artikel 56, stk. 1, 6 og 9, i direktiv 2012/34/EU da en national lovgivning, som udelukker muligheden for en ex post-kontrol af tidligere afgifter med ex tunc-virkning?
4. Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 56, stk. 9, i direktiv 2012/34/EU da fortolkes således, at den kompetente tilsynsmyndigheds afhjælpende foranstaltninger som fastsat heri hvad angår de retlige følger principielt også giver mulighed for at påbyde tilbagebetaling af afgifter, som infrastrukturforvalteren har opkrævet ulovligt, selv om tilbagebetalingskravene mellem jernbanevirksomheden og infrastrukturforvalteren kan gøres gældende ved et civilt søgsmål?

5. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, følger der da i alle tilfælde en ret til at indgive klage over tidligere afgifter af artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvis en tilbagebetaling af ulovligt opkrævede tidligere afgifter uden en klageafgørelse fra tilsynsorganet ifølge Domstolens praksis i sag C-489/15 ⁽²⁾ (dom af 9.11.2017) er udelukket i henhold til de nationale civilretlige bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (omarbejdning) (EUT 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 5. september 2022 — QM mod Kiwi Tours GmbH

(Sag C-584/22)

(2022/C 441/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger og revisionsappellant: QM

Sagsøgt og revisionsindstævnt: Kiwi Tours GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾,

- 1) fortolkes således, at kun uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som allerede er indtruffet på tidspunktet for opsigelsen, er afgørende for vurderingen af, om opsigelsen er berettiget,
- 2) eller således, at der også skal tages hensyn til uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder, som faktisk indtræffer efter opsigelsen, men inden rejsens planlagte begyndelsestidspunkt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25.11.2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT 2015, L 326, s. 1).

Appel iværksat den 16. september 2022 af Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette udvidede Afdeling) den 6. juli 2022 i sag T-388/19, Puigdemont i Casamajó og Comín i Oliveres mod Parlamentet

(Sag C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Carles Puigdemont i Casamajó og Antoni Comín i Oliveres (ved advokaten P. Bekaert og S. Bekaert og abogado G. Boye)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Kongeriget Spanien

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten, subsidiært annulleres de anfægtede retsakter.
- Europa-Parlamentet og Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne, subsidiært udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat følgende fire anbringender:

Første anbringende om, at Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte artikel 263 TEUF og dermed chartrets artikel 47, idet den konkluderede, at den omstændighed, at appellanterne ikke fik lov af Parlamentet til at tiltræde deres hverv, udøve deres mandat og tage sæde i Parlamentet fra den 2. juli 2019, ikke var en følge af Parlamentets afslag på at anerkende appellanternes status som medlemmer af Europa-Parlamentet, som det fremgår af instruksens af 29. maj 2019 og skrivelsen af 27. juni 2019, og derfor, at de anfægtede retsakter ikke medførte en ændring af appellanternes retlige situation.

Andet anbringende om, at det i henhold til artikel 12 i akten af 1976 ⁽¹⁾ tilkommer Parlamentet at træffe afgørelse i tvister, der kan opstå på grundlag af bestemmelserne i akten af 1976, hvori artikel 1, stk. 3, er en væsentlig bestemmelse. I Donnici-dommen ⁽²⁾ blev opdelingen af beføjelser mellem nationale myndigheder og Parlamentet, som er fastsat i artikel 12 i akten af 1976, fortolket fejlagtigt for så vidt angår den beføjelse, der er tillagt Parlamentet. Appellanterne ville under alle omstændigheder have været i stand til at tage sæde, mens de afventede afgørelsen på den tvist, de havde indbragt for Parlamentet, og dermed blev der i den appellerede dom begået en retlig fejl, idet det heri blev fastslået, at de anfægtede retsakter ikke medførte en ændring i appellanternes situation.

Tredje anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at afgørelsen om ikke at tage initiativ til at sikre de pågældende medlemmers privilegier og immuniteter i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets forretningsorden, ikke udgør en anfægtelig retsakt.

Fjerde anbringende om, at Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at appellanterne ikke havde indgivet en anmodning til Parlamentet om at sikre de pågældende medlemmers privilegier og immuniteter i henhold til artikel 7 og 9 i Europa-Parlamentets forretningsorden.

⁽¹⁾ Akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne til Europa-Parlamentet (EFT 1976 L 278, s. 5), knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20.9.1976 (EFT 1976, L 278, s. 1), som ændret ved Rådets afgørelse 2002/772/EF, Euratom af 25.6.2002 og af 23.9.2002 (EFT 2002, L 283, s. 1).

⁽²⁾ Dom af 30.4.2009, Italien og Donnici mod Parlamentet, C-393/07 og C-9/08, EU:C:2009:275.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 19. september 2022 — Umweltverband WWF Österreich m.fl. mod Tiroler Landesregierung

(Sag C-601/22)

(2022/C 441/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO — Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband og Wiener Tierschutzverein

Sagsøgt myndighed: Tiroler Landesregierung

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 12, sammenholdt med bilag IV, i direktiv 92/43/EØF⁽¹⁾ som ændret senest ved direktiv 2013/17/EU⁽²⁾, hvorefter ulven er omfattet af den strenge beskyttelsesordning, men der er indrømmet fravigelser for bestande i flere medlemsstater uden at der er givet nogen tilsvarende dispensation for Østrigs vedkommende, i strid med »princippet om medlemsstaternes lighed« i artikel 4, stk. 2, TEU?
- 2) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, hvorefter en fravigelse af den strenge beskyttelsesordning for ulven kun er tilladt, hvis dette bl.a. ikke hindrer opretholdelse af den pågældende bestands »[ugunstige] bevaringsstatus« i dens »naturlige udbredelsesområde«, fortolkes således, at nævnte bevaringsstatus ikke blot skal beskyttes eller genoprettes i en medlemsstats område men derimod i den pågældende bestands naturlige udbredelsesområde, der kan omfatte en væsentligt større, grænseoverskridende biogeografisk region?
- 3) Skal artikel 16, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at begrebet »alvorlig skade« ud over den direkte skade, som en bestemt ulv forårsager, også omfatter en indirekte (fremtidig) »samfundsøkonomisk« skade, der ikke kan tilskrives en bestemt ulv?
- 4) Skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF som senest ændret ved direktiv 2013/17/EU, fortolkes således, at spørgsmålet, om der findes nogen »anden brugbar løsning«, henset til de topografiske forhold og strukturerne i bjerglandbruget og bedrifterne i delstaten Tirol, vurderes ud fra hvilke løsninger, der faktisk kan gennemføres, eller på grundlag af økonomiske kriterier?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2013/17/EU af 13.5.2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende miljø på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse (EUT 2013, L 158, s. 193).

RET TEN

Sag anlagt den 19. august 2022 — Sberbank of Russia mod Kommissionen og Afviklingsinstansen

(Sag T-525/22)

(2022/C 441/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank of Russia OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto og V. Villante)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2022/21 om vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Sberbank d.d., som Afviklingsinstansen udstedte den 1. marts 2022, samt værdiansættelsesrapport 1, som Afviklingsinstansen udstedte den 27. februar 2022, og værdiansættelsesrapport 2, som Afviklingsinstansen udstedte den 27. eller 28. februar 2022, annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2022/948 af 1. marts 2022 [om] godkendelse af afviklingsordningen for Sberbank d.d. ⁽¹⁾ annulleres.
- Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den samlede vurdering af de til afviklingsordningen knyttede betingelser samt en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾, af artikel 39 i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾ og af den grundlæggende ejendomsret og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 164, s. 65.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 20. august 2022 — Sberbank of Russia mod Kommissionen og Afviklingsinstansen**(Sag T-526/22)**

(2022/C 441/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank of Russia OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto og V. Villante)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2022/20 om vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Sberbank d.d., som Afviklingsinstansen udstedte den 1. marts 2022, samt værdiansættelsesrapport 1, som Afviklingsinstansen udstedte den 27. februar 2022, og værdiansættelsesrapport 2, som Afviklingsinstansen udstedte den 27. eller 28. februar 2022, annulleres.
- Kommissionens afgørelse (EU) 2022/947 af 1. marts 2022 [om] godkendelse af afviklingsordningen for Sberbank banka d.d.⁽¹⁾ annulleres.
- Afviklingsinstansen og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den samlede vurdering af de til afviklingsordningen knyttede betingelser samt en tilsidesættelse af artikel 6 i forordning (EU) nr. 806/2014⁽²⁾, af artikel 39 i direktiv 2014/59/EU⁽³⁾ og af den grundlæggende ejendomsret og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 164, s. 63.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 22. august 2022 — Sberbank of Russia mod Afviklingsinstansen**(Sag T-527/22)**

(2022/C 441/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank of Russia OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto og V. Villante)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse (SRB/EES/2022/19) vedrørende vurderingen af betingelserne for afvikling med hensyn til Sberbank Europe AG, som Afviklingsinstansen udstedte den 1. marts 2022, og værdiansættelsesrapport 1, som Afviklingsinstansen udstedte den 27. februar 2022, annulleres.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten, artikel 296 TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder samt en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje anbringende vedrørende et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den samlede vurdering af de til afviklingsordningen knyttede betingelser, en tilsidesættelse af artikel 6, 14 og 18 i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾ samt en tilsidesættelse af den grundlæggende ejendomsret og friheden til at oprette og drive egen virksomhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 23. september 2022 — Polaroid IP mod EUIPO — Klimeck (Gengivelse af en firkant i en rektangel)**(Sag T-591/22)**

(2022/C 441/30)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Polaroid IP BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat G. Vos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Thomas Klimeck (Kevelaer, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Polaroid IP BV

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket (gengivelse af en firkant i en rektangel) — registreringsansøgning nr. 16 217 267

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juni 2022 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1646/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagen hjemvises til annullationsafdelingen.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og Klimeck tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. september 2022 — Sophienwald mod EUIPO — Zalto Glas (Sw Sophienwald)

(Sag T-597/22)

(2022/C 441/31)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Sophienwald AG (Vaduz, Liechtenstein) (ved advokat J. Hellenbrand)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zalto Glas GmbH (Gmünd, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sophienwald AG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket — EU-varemærke nr. 13 448 981

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. juli 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2113/2021-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af forbuddet mod vilkårlighed.

Sag anlagt den 26. september 2022 — Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media mod EUIPO — Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)

(Sag T-601/22)

(2022/C 441/32)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media SL (Madrid, Spanien) (ved advokat C. Rivadulla Oliva)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Optiva Canada Inc. (Mississauga, Ontario, Canada)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket OPTIVA MEDIA (Påberåbelse af farverne »grøn« og »sort«) — EU-varemærke nr. 10 939 767

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juli 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 1533/2021-5 og R 1740/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 18 og 58-64 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. september 2022 — Agus mod EUIPO — Alpen Food Group (ROYAL MILK)

(Sag T-603/22)

(2022/C 441/33)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Agus sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat B. Wojtkowska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alpen Food Group BV (Weesp, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Agus sp. z o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket ROYAL MILK — EU-varemærke nr. 10 321 735

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2022 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2056/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. september 2022 — KHG mod EUIPO — Dreams (Dreamer)

(Sag T-608/22)

(2022/C 441/34)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: KHG GmbH & Co. KG (Schoenefeld, Tyskland) (ved advokat D. Gehnen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dreams Ltd (High Wycombe, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Dreams Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Dreamer — registreringsansøgning nr. 17 652 165

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. juni 2022 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1975/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og i givet fald de andre parter, såfremt de indtræder i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 30. september 2022 — Nienaber mod EUIPO — St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)**(Sag T-609/22)**

(2022/C 441/35)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Andreas Nienaber (Cloppenburg, Tyskland) (ved advokat J. Eberhardt)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* St. Hippolyt Mühle Ebert GmbH (Dielheim, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Andreas Nienaber*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket BoneKare — EU-varemærke nr. 10 055 903*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 4. august 2022 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 436/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagerne for annullationsafdelingen og appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. september 2022 — Nienaber mod EUIPO (BoneKare)**(Sag T-610/22)**

(2022/C 441/36)

*Processprog: tysk***Parter***Sagsøger:* Jannah Nienaber (Cloppenburg, Tyskland), Andreas Nienaber (Cloppenburg) (ved advokat J. Eberhardt)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket BoneKare — registreringsansøgning nr. 18 411 756

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. august 2022 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 348/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. september 2022 — Marico mod EUIPO — Regal Impex (SAFFOLA)

(Sag T-611/22)

(2022/C 441/37)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Marico Ltd (Mumbai, Indien) (ved Barristers-at-Law B. Collett og S. Malynicz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Regal Impex Ltd (Harrow, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Regal Impex Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket SAFFOLA — EU-varemærke nr. 12 568 739

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. juli 2022 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1538/2021-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten, såfremt den anden part i sagen for EUIPO beslutter at intervenere, tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger og at betale deres egne omkostninger.

Anbringender

- Appellkammeret tilsidesatte artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ved med urette at konkludere, at EU-varemærkeindehaveren havde godtgjort reel brug af det anfægtede varemærke for »spiselige olier og fedtstoffer«.
 - Appellkammeret begik bevismæssige, proceduremæssige og retlige fejl ved at lægge til grund, at solsikkeolie er et spiseligt fedtstof.
-

Sag anlagt den 3. oktober 2022 — Breville mod EUIPO (madlavningsudstyr)**(Sag T-616/22)**

(2022/C 441/38)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Breville Pty Ltd (Alexandria, Australien) (ved advokaterne F. Caruso, G. Grippiotti og M. Pozzi)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede design:* EF-design nr. 1 444 467-0001*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. juni 2022 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 613/2022-3)**Påstande**

Sagsøgeren har gjort gældende, at Retten skal annullere den anfægtede afgørelse og give medhold i begæringen om *restitutio in integrum* (genoprette den tidligere tilstand).

Anbringender

- Retlig fejl i forbindelse med tidsfristen for at indgive begæring om *restitutio in integrum*.
- Tilsidesættelse af artikel 67, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 4. oktober 2022 — Amazonen-Werke H. Dreyer mod EUIPO (Kombination af farverne grøn og orange)**(Sag T-618/22)**

(2022/C 441/39)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Amazonen-Werke H. Dreyer SE & Co. KG (Hasbergen Gaste, Tyskland) (ved advokat C. Neuhierl)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der gengiver kombinationen af farverne grøn og orange — International registrering nr. 1 461 516*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 22. juli 2022 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2006/2021-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 4. oktober 2022 — SB mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-621/22)

(2022/C 441/40)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* SB (ved advokaterne L. Burguin, T. Bontinck og A. Guillerme)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at EU-Udenrigstjenesten har pådraget sig ansvar.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale 80 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade og 720 000 EUR i erstatning for økonomisk skade.
- EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af de to afgørelser af 10. november 2021, hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på sine ansøgninger til stillingerne som chef for Den Europæiske Unions delegation i henholdsvis *[fortroligt]*⁽¹⁾ og *[fortroligt]*, har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.
4. Fjerde anbringende om, at der foreligger magtmisbrug.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 6. oktober 2022 — Van Oosterwijck mod Kommissionen

(Sag T-622/22)

(2022/C 441/41)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Viviane Van Oosterwijck (Kontich, Belgien) (ved advokat F. Moyses)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af afgørelsen af 7. juli 2022 og, om fornødent, af afgørelsen af 15. december 2021, afgørelser hvorved Kommissionen afslog at tildele en efterladtepension til sagsøgeren.

-
- Følgelig tilkendes sagsøgeren ret til at oppebære en efterladtepension i medfør af artikel 19 og artikel 20 i bilag VIII til vedtægten.
 - Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende om en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår artikel 20 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) som følge af en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår varigheden af hendes forhold til ægtefællen. Sagsøgeren har bl.a. gjort gældende, at den differentiering, der skal konstateres i det foreliggende tilfælde, nemlig den omstændighed, at betingelsen om ægteskabets mindstevarighed i de situationer, der henhører under førnævnte artikel 20, er langt længere end den, der er fastsat for de situationer, der henhører under artikel 19 i bilag VIII til vedtægten, selv om alle disse situationer er sammenlignelige, skal anses for vilkårlig eller åbenbart uoverensstemmende henset til det formål, der er fælles for disse to bestemmelser, som forfølges af lovgiver.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA